

udsætning, at dermed skulde det være udelukket, at der skulde kunne ydes Rente-nydere Hjælp af Hjelpekassen; al den Hjælp og Støtte, de paagældende behøvede, skulde ydes dem igennem denne Lov. Man har imidlertid fundet det rigtigt at fremsætte det bestemt og klart her ved at foreslaa indføjjet det nye Stykke.

Ændringsforslaget under Nr. 27 angaar Udgiftens Fordeling. Som Lovforslaget nu lyder, refunderer Statskassen Kommunerne Halvdelen af deres Udgifter, og derudover er der stillet 5 Millioner til Raadighed til Fordeling. Som ærede Medlemmer vil erindre, udtalte jeg ved første Behandling nogen Betænkelighed ved Bestemmelsen om disse 5 Millioner, og den samme Betænkelighed har Flertallet haft. Vi er derfor blevet enige om at foreslaa en ny Form for Refusionen og den Støtte, Kommunerne derudover skal have. Det foreslaas nu her, at Staten refunderer $\frac{7}{12}$ af Udgifterne; derefter stilles der til Raadighed for Kommunerne i de 3 første Aar $1\frac{1}{2}$ Million og derpaa i 2 Aar 1 Million.

Ændringsforslaget under Nr. 29 til § 20 er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa at slette Slutningen af Paragraffen, da man anser den for overflødig.

Jeg kommer saa til § 21, Overgangsbestemmelserne, den sidste Paragraf i Loven. Maa jeg først bemærke, at der er indløbet en Trykfejl, idet der i Ændringsforslag Nr. 31 i fjerde Linje staar „65“ Aar, det skal være „60“. Jeg beder om, at man vil rette det til 60 og henstiller til den højtærede Formand, at det maa betragtes, som om der er foreslaaet 60 Aar.

Formanden: Der skal altsaa i fjerde Linie i Ændringsforslag Nr. 31 staa „60“ i Stedet for „65“.

Ordføreren: I § 21 er altsaa de to første Stykker omredigeret. Derved stilles alle lige. Saaledes som Lovforslaget var affattet, var der en Forskel paa dem, der var over 60 Aar, og dem under 60 Aar, som altsaa stod ved den Grænse, hvor de muligvis kunde opnaa Aldersdoms-understøttelse. Det foreslaas her, at de bliver stillet lige, idet de har Ret til at opnaa $\frac{2}{3}$ af den 65-aarige tilkommende Aldersrente. De øvrige Overgangsbestemmelser er de samme, som vi tidligere havde. — Ændringsforslag Nr. 33, ligeledes til § 21, gaar ud paa at ændre den 1. April 1923 til 1. Juli 1922, idet de nuværende Sats, om jeg saa maa sige, eller

de Beløb, der for Tiden ydes, bliver Grundlaget for den Forhøjelse, der kan finde Sted i Overgangstiden, og som behandles nedenfor. Medens der nu kan ske Forandringer baade opad og nedad for de paagældende, finder man det formaalstjenligt at faa faste Regler fastsat med det samme. Det er det Beløb, der ydedes den 1. Juli, som vi nu har passeret, der skal danne Grundlaget. — Ændringsforslag Nr. 34 gaar ud paa, at det kun er indtil de $\frac{4}{5}$ af Forskellen, der maa ydes udover det faste Beløb. Som Regelen var formuleret tidligere, var det det fulde Beløb det første Aar. Man har imidlertid fundet det konsekvent, at der gik en Part af med det samme og da altsaa en Femtepart. — Ændringsforslag Nr. 35 er rent redaktionelt.

Jeg tror, jeg nu i al Korthed har gjort Rede for de af Udvalget og Flertallet stillede Ændringsforslag, og jeg skal endnu kun tilføje, hvad der for øvrigt staar i Betænkningen, at den højtærede Indenrigsminister har kunnet give baade de af Udvalget og de af Flertallet stillede Ændringsforslag sin Tilslutning. Jeg skal hermed anbefale dem til Tingets Velvillie og anbefale Medlemmerne at stemme for dem.

C. F. Sørensen: Den ærede Ordfører begyndte sin Redegørelse med at sige, at der desværre ikke var tilvejebragt Enighed i Udvalget, og dette er jo rigtigt, idet der har dannet sig et Flertal og to Mindretal. Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger paa det første Mindretals Vegne, dels nogle Bemærkninger til de af dette Mindretal stillede Ændringsforslag, dels nogle almindelige Bemærkninger. For mig og mine Meningsfæller har denne Udvalgsbehandling været noget af en Skuffelse, fordi vi mente, at første Behandling bar Vidnesbyrd om, at man i Udvalget kunde komme til Rette om en Del flere Punkter, end Tilfældet blev. Som ærede Medlemmer ser af Betænkningen er der opnaaet Enighed om en Række Punkter, men desværre ikke om noget af de principielle Krav, som vi fra vor Side kunde have ønsket gennemført.

Ændringsforslagene Nr. 1, 15 og 18, som er stillet af Socialdemokratiet og tiltraadt af det radikale Venstre, gaar alle ud paa at føre Aldersgrænsen tilbage til det 60de Aar. Naar vi ønsker dette, er det i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg fremsatte ved første Behandling, idet vi vedblivende er af den Opfattelse, at der findes ikke faa Mennesker, særlig Kvinder, som vanskeligt kan klare sig til det 65de Aar.